

tristitiam obsequatur, quo superveniente, non quidem clanculum, sed solemniter volumus aperiri a Prelato coram Depositariis, & supradicto Confessario, qui omnem referationem ejus in ipso inventario referant, & subscribant, quo possit authentice constare de bonis usualibus Defuncti, & debitis, si quæ fuerint, ut de inventis apud illum cum æquitate solvantur, & residua juste distribuatur eis, ad quos jure communi, & nostrarum Constitutionum sine dubio pertineant.

15. Proinde igitur declaramus non posse Infirmum Fratrem ab invaletudinis initio de iis, quæ ad usum habet, disponere in beneficium Conventus, vel in manibus Prelati, etiam Magistri Generalis locare, nec in favorem Ordinis repone, aut reservare, atque adeo multo minus alicui personæ seculari committere, aut concedere, sed omnia in inventario palam scribere, & manifestare, ne injuriam faciat partibus ad ejus utilitatem habentibus ex æquitate, & justitia, vel ex nostrarum Constitutionum dispositione, qui vero fecus egerit, ex nunc proprietarium declaramus.

16. Ad hoc autem universis Fratribus ab ægrotationis exordio usum honorum omnium sibi a Superioribus concessum interdiximus, nisi ad ea dumtaxat, quæ ad morbum sublevandum ipsis opus fuerint, ita videlicet, ut si aliquid absolute, vel sub conditione obitus, alicui donaverint, aut valetudinis intuitu sibi reddendum tribuerint, similiter declaramus in proprietatem incidere: quo circa universis Superioribus in virtute Spiritus Sancti, & Sanctæ Obedientiæ præcipimus, ne prædictis ad id licentiam indulgeant.

17. Procuratoribus denique cujuscumque domus nostræ negotia gerentibus omnino præcipimus, ne aliquando de redditibus, & quibuscumque aliis bonis pro suo munere jam receptis, quidquam penitus apud se retineant, sed quamprimum Commendatori, & Depositariis manifestent, ac tribuant, ut Deposito Conventus inferatur sub pœna gravioris culpæ ad Superioris arbitrium.

CAPUT III.

De Voto Castitatis.

1. Sicut Regularis vita paupertate, & obedientia perficitur, ita castimonie voto decoratur. Ut ergo discant Fratres, quantum eos Votum Castitatis adstringat, illud esse sciant novam quandam obligationem, quam sibi quisque imponit ad omnem continentiam sub onere Sacri-legii servandam, unde jam eis licebit agnoscere quantis vinculis post Votum teneantur ad pudicitiam, quam si temerent, non eorum tantum, frangitur Deo facta promissio, sed etiam lex Divina, & interdum humana, idcirco solertissime studeant, ut mentis, & corporis puritatem custodiant, qui in uno crimine tot reatus inveniunt.

2. Ut autem ab omni se diabolica fraude tueantur, statim in primis, & in Christi visceribus suademus ne ab eorum oculis, & manibus decedant consilia S. P. Nostri Augustini quibus in Regula eos salubriter ad observantiam pudoris instituit. Quando enim in via procedunt simul eis ambulare præcipimus, & cum perve-

nerint, quo tendunt, simul inviolabiliter stare, ut alter alterum, quem vereatur testem semper habentes suam invicem pudicitiam custodiant. In incessu, & statione nihil gerant, quod pudorem non sapiat, aut eorum Sanctitatem dedecet. Oculos semper a sæculi vanitatibus avertant, & ita dimissos ferant, ut aliquando non incidant in objecta feminarum, ubi laqueum inveniant, quas etsi videre non prohibeantur, eas tamen appetere, vel ab ipsis appeti vellet criminofum est. Non dicant, vel existiment se habere animos pudicos, si habeant oculos impudicos, & libere undequaque vagantes, quia impudicus oculus impudici cordis est nuncijs; eorum semper sint casta, & pura alloquia, gestus non fracti, nec soluti, aures non otiosas, non scurrilibus, non inhonestis intentæ, sed sensus, & omnes eorum actus ita compositi, ut interiorum animi puritatem redoleant, feminarum consuetudinem, & familiaritatem maxime vitent, nec etiam inter piissimas nimis de se, vel ipsis credendo sub pietatis colore versentur, quas proinde caventes nonnisi rarissime, breviterque visitent imo tantum cum sola urgeat necessitas, aliter enim non reputent non decere, nec sine magno discrimine admitti.

3. Nullus Frater prophana cantica, nec impura poemata, nec libellos de rebus amatorijs, vel qui petulantiam resonent quacumque ratione componat, legat, cantet, neque apud se retineat sub pœna gravioris culpæ, verbis etiam lubricis, æquivocis, aut vanillimis amatorum fabellis nemo utatur, alioquin a Prelato puniatur ex merito feminarum, insuper triplicia, ludos scenicos, aliaque festiva, & inania sæculi spectacula velut Babylonis idola severissime vitari præcipimus.

CAPUT IV.

De Voto Redemptionis.

1. Super tria prædicta vota essentialia, quæ omnibus Religionibus sunt communia, quantum sibi, Ordo noster adhibuit circa Redemptionem Captivorum, vi cujus sic ad animarum lucra, & libertatem spirituales totam dirigit Redemptionem sensibilem, ut pro redimendis animabus a periculis abnegandæ fidei, & damnatione perpetua omnes suos Fratres vinculis, sanguini, vel etiam morti subiciat.

2. Sed quia hæc Ordinis charitas plus indiget expositione, quam legibus, idcirco ne lateat Fratres, quod, qualeque sit hujusmodi Votum illud esse declaramus, promissionem quandam voluntariam, & absolutam redimendi Captivos a vinculis mentis, & corporis, tam auro, vel argento, quam sui traditione in pignus, si necesse fuerit pro salute animarum, & fidei abneganda periculis.

3. Ex hac ergo declaratione primo intelligimus omnes Fratres nostros ita Redemptioni fidelium Captivorum esse alligatos, ut non solum ad eam exequendam in effectu debeant esse perpetuo dispositi si ab Ordine mittantur; sed etiam ad colligendas elemosynas, aut quacumque alia gerenda (si ad id a Prelatis eligantur) sine quibus Redemptionis actus ad effectum duci non possit, qui enim fini se obligat, media pariter necessaria cogitur adimplere: sciant autem ut in his debeant ex toto rigore

Præ-

Prelatis obtemperare haud istis necessum esse, ut formaliter utantur præcepto, sed sufficit simplex, & pura voluntatis expressio, cum in materia incidat, jam aliunde ratione hujus quarti voti obligantem.

4. Declaramus insuper hoc Votum essentiali, quia nostrum Ordinem inseparabiliter in sua specie, & substantia constituit ex vi primæ institutionis, quam Sanctus Patriarcha Noster Petrus Nolascus Voti obligationem continere voluit, & expressit, a totoque Ordine sic intelligi, sicut ita perpetuo professi sunt Patres nostri, & opere compleverunt.

5. Nec putare debent illa verba si necesse fuerit Voti absoluti rigorem evacuare, aut aliquam speciem Voti conditionati constituit, quo aliquid illis præbeatur efugium. Per illa enim, sicut absolute volumus Institutum redimendi, & omnes ejus actus necessario suppositos ante sui traditionem in pignus, ita pariter absolute promittimus in obsequium fidei tradere nosmetipsos pro captivis in ejus abneganda periculo constitutis. Ad hoc quippe implendum nulla est interposita conditio, quam possit expectare Votum, sed est protinus exequendum ubicumque periclitatur fides, & nostra solum traditione redimitur. Unde Fratres prædicta verba non ut conditionem accipiant, sed potius, ut expressionem, & declarationem, quod nempe Votum Ordinis præter Redemptionem absolutam Captivorum tendit ulterius, etiam absolute ad eam perfectissimam charitatem, ut Fratres nostri per sui traditionem, fidem, & animas redimant a necessitate, & periculo, & hoc semper, & ubique sine ulla conditione proficiant.

6. Ex natura hujus Voti iterum declaramus valde oportere Fratres nostros esse jugiter obsequio fidei devotos, & se in ejus actibus exercere, crebroque de illa explicitam professionem facere, ut cum casus adveniat, quo tam heroice pro illa se devovere, & usque ad mortem tradere oporteat nullo moerore tepescant, sed se audacter, & valide objiciant. Inter Fideles insuper commemorantes, dum pignoris tempus impletur, aut Redemptioni incumbunt, si de fide postulati, vel etiam (ut sæpius contingit) de ipsius abnegatione pulsati, seu pro illa, & munere suo carceribus, & ærumnis afflicti fuerint, cogitare debent ad quam sortem illos Dominus vocare dignatus sit, ut suæ dilectionis, & fidei pugiles constitueret.

7. Denique pro Captivis tam vivis, quam Defunctis orare illis omni studio præcipimus; ut quos auro, & argento redimere non possunt, saltem orationibus eorum vincula satagant dissolvere, & in Purgatorii cruciatibus adjuvare.

CAPUT V.

De Silentio.

1. Cum ad observantias vitæ Regularis properemus, quæ legis Divinæ, & Votorum sunt antemurale, & custodia, primo in silentio incidimus, quia juxta Prophetam est revera custos justitiæ, & (ut ait B. Jacobus) ita per silentium Religiosi efficiuntur, & qui non frænaverit linguam suam, ejus sit vana Religio.

2. Silentium ergo semper habeant Fratres nostri in Ecclesia, in Choro, Dormitorio, Refectorio, & Claustro. Post Completorium vero

ubique libere præcipimus a signo, quod hunc pro silentio fiet hora octava; æstare autem hora nona, quo etiam tempore a pradio usque ad Vesperas silentium esse statuimus.

3. Prædictis autem horis facto cum Cymbalo Conventuali signo universis Fratribus injungimus, ut confestim ad proprias Cellas se recipiant, ubi altius, & profundius non a verbis solum, sed ab aliis sensuum locutionibus, & actibus se abstineant, & super illius diei gestis cum Deo, & corde loquentes, examen conscientie faciant de iis omnibus, quæ negligenter, & indebite perpetraverint, si quæ vero invenerint deploranda veniam a Domino impetrent. Quibus actis, & non aliter audeant se recipere in Requiem.

4. Si Fratri in Refectorio res aliqua opus fuerit, eam signo, seu brevi, & submissa voce postulet, ne Lectoris verbum, nec pabulum mentis impediatur: Infirmi, & decumbentes, vel Hospites in Hospitio non adstringuntur silentio, illius tamen temporibus ita inter se sint remissa, & moderata colloquia, ut nullo strepitu silentibus officiant.

5. Fratres itinerantes in mensa silentium teneant, vel saltem vitent tumultuosam colloquia, ille vero qui major, aut dignior in Ordine fuerit, poterit loqui si libeat, & cæteris præstare licentiam extra Refectorium. Cum Episcopis autem, & Magnatibus aliquando conviventes silentium reverenter, & religiose custodiant, quod quidem rumpere non audeant cum sibi per eosdem non liceat. Magister, aut ejus Locumtenens cunctis Fratribus secum præstantibus, Provincialis, ejus Vicarius, vel Visitator duobus tantum, & uni denique Commendator poterunt indulgere silentium. Fratres in confessione culparum de fratione silentii se humiliter accusent, & juxta meritum puniantur Commendatorum arbitrio.

CAPUT VI.

De Disciplinis.

1. Ut antiqua vitæ Regularis observantia non excidat, quam hæcenus Ordo sustinuit, firmiter stabilimus, ut in Vigiliis, quæ jejuniatur, & per totum Adventum, & Quadragesimam, in quatuorque temporibus si fiat officium de feria Fratres nostri disciplinas virgarum recipiant, modus vero in illis servandus hic erit: finito Completorio, & recitatis *Pater noster*, & *Ave Maria*, & *Credo* præparent se omnes Fratres, sicut moris est ad suscipiendam disciplinam detestis scilicet humero, vel scapulis, quo facto dicant: *Confitear Deo*, Prelati quoque, aut ejus Vicarius, vel illis absentibus Hebdomadarius stans in medio dicat *Miserere vestri* &c. Deinde incipiat Psalmum *Miserere mei* tenendo Manipulum virgarum in manu, quo dorsum Fratrum verberare incipiat, & sic profectur usque ad *Gloria Patri* eos percutiendo in singulis versibus alterne a Choro, & ipso recitandis: Finito Psalmo subjungatur ab omnibus *Kyrie eleison*, *Christe eleison*, *Kyrie eleison*, & Prelatus dicat *Pater noster*, quo tacite recitato adjiciat.

- ψ. Et ne nos inducas in tentationem.
- ℞. Sed libera nos a malo.
- ψ. Salvos fac servos tuos Domine.
- ℞. Deus meus sperantes in te.
- ψ. Dominus Vobiscum,
- ℞. Et cum Spiritu tuo.

X

ORE.

O R E M U S .

Deus, cui proprium est misereri semper, & parcere, suscipe deprecationem nostram, ut quos delictorum catena constringit, miseratio tue pietatis clementer absolvas. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

2. Dum autem Psalmus, Versus, & Oratio recitantur circumeat Prælatus, vel Vicarius ejus aut Hebdomadarius Ordines Fratrum utriusque Chori incipiendo a parte Superiori, quæ est in dextero, & proseguendo ab inferiori parte finistri donec Psalmus cum Versibus, & Oratione finiatur, si autem adeo magnus sit Fratrum numerus, ut unus se cito expedire nequeat, Vicarius, vel alter ex antiquioribus incipiat a superiori parte Chori finistri donec Fratrum Ordines semel tantum uterque decurrat.

3. Hanc utique antiquam, & Regularem Ordinis observantiam sic inviolabiliter præfatis diebus exerceri desideramus, ut Prælatum eam præmittentem, aut ferentem præmitti dignissime reddamus ab officio suspensum per sex menses. Præter has virgarum disciplinas a Prælatis infligendas, alias a se ipsis recipere volumus Fratres nostros, ut etiam se ipsos viriliter castigationibus emendent.

4. Singulis itaque sextis feriis totius anni, atque etiam quartis tempore Adventus, & Quadragesimæ peracto completorio si adhuc dies superest paulisper spectata nocte omnes Fratres conveniant in Ecclesia, vel Choro, & ibi communem exercent disciplinam recitantibus interea Prælato, vel ejus Vicario, & Conventu alternatim prædictum Psalmum semel, & iterum, vel secundum Donorum consuetudinem cum Versibus, & Oratione præfixis ab ipso Prælato dicendis: alias autem disciplinas, quibus ultro, & privatim Fratres afficiuntur si prudenter, & cum discretionem fiant non solum laudabiles reputamus, verum & salubriter suademus.

C A P U T V I I .

De Jejunio.

1. Sane per medium Corporis alitur vitæ mentis, quam pinguiorem facimus, quo plus squallore languescimus. Ne ergo Fratres nostri a sobrietate deficiant, sic eos in ratione victus instituiamus. Primo enim a Pascha usque ad primam feriam secundam exclusive, quæ diem omnium Sanctorum immediate subsequitur, & a die Natalis Domini usque ad Dominicam. Quinquagesimæ inclusive bis eos refici constituiamus, exceptis tamen diebus Rogationum, sextis feriis, vigilia Pentecostes, jejunio quatuor temporum, & iis, quæ ab Ecclesia, vel Ordine nostro fuerint instituta, vel in Dicecesibus, aut locis intra præfata tempora observentur.

2. A feria vero secunda inclusive, quæ diei primæ Novembris, & festo omnium Sanctorum proxima succedit usque ad Natalem Domini exclusive, & pariter a feria secunda Quinquagesimæ inclusive usque ad Pascha Resurrectionis Domini exclusive continuum teneant jejunium, & servata consuetudine Ecclesiæ comedendi post Vesperas in Quadragesima, reliquis diebus prædeant Nona dicta, exceptis tamen in utroque tempore diebus Dominicis.

3. Præter hæc autem jejunia aliaque per annum, quæ sunt de præcepto Ecclesiæ, jeju-

mandum est, etiam in diebus Rogationum, & omnibus sextis feriis excepta illa, in qua festum Natalis Domini incidit; insuper & in vigiliis omnium festorum Beatissimæ Virginis Mariæ, tam Ordinis, quam Ecclesiæ, in vigilia quoque S. P. N. Petri Nolasci, ac denique diebus illis, quibus consuetudine aliqua, vel Constitutione locorum, aut Dicecesum fuerint indicta jejunia.

4. Quo ad qualitatem victus in omnibus jejunio observandam sic enixe disponimus. Primo enim in Quadragesima Fratres nostri a sticticis, aliisque cibis in ea prohibitis abstineant. Circa alia vero Jejunia firmiter stabilimus, ut in omnibus per annum ab Ecclesia constitutis, vel in Dicecesibus, aut locis lege aliqua, vel consuetudine firmatis, in feria secunda, & tertia Quinquagesimæ, unde incipit Quadragesima nostra, & per totum etiam Adventum Ordinis, atque omnibus sextis feriis per annum, quadragesimali cibo reficiantur, præterquam tempore Paschali, vel ubi Pisces commode haberi non possunt. Quam tamen exceptionem ad eas Provincias, Regiones, & loca non extendimus ubi apud seculum aliqua de prædictis jejunio sub cibo Quadragesimali lege, vel consuetudine, ferventur.

5. Fratres tamen itinerantes omnia jejunia de præcepto Ecclesiæ, aut aliter speciali lege, vel consuetudine obligantia quantum sit possibile semper observare præcipimus, nec victum quadragesimalem dimittere. In reliquis autem diebus jejunio, præterquam in Adventu Ordinis bis eos refici sustinemus, modo alimentum quadragesimale non deserant.

6. Quando dies S. P. N. Petri Nolasci, aut aliud præcipuum festum in feriis sextam incidit, Prælatum in jejunio dispensare posse concedimus, sicuti, & cum debilibus, vel quovis aliquo labore, aut literarum studio occupatis.

7. Mortificationes publicas, & voluntarias a Fratribus in Refectorio fieri, modo sint prudenter, & cum benedictione Prælati, permittimus & laudamus. Denique feria sexta majoris Hebdomadæ in pane, & aqua semper inviolabiliter jejunabitur.

C A P U T V I I I .

De Collatione.

1. Tempore, vel die jejunii hora congrua, ad collationem Cymbalo Conventuali a Vicario pulsatur, congregatis autem fratribus, Refectorarius Campanella Refectorii Signum faciat, ut intrent. Quibus ingressis, Lector dicat. *Benedicite*, & Hebdomadarius benedicat dicens: *Largitor omnium bonorum benedicat potum servorum suorum.* Conventus vero respondeat. *Amen.* Dum Lector legit poterunt Fratres bibere, & finita Lectione signo Vicarii, Prælati, aut Præsidentis, dicat ipse Prælatus, aut Vicarius, vel eorum absentia Hebdomadarius, ad quem ex officio pertinet. *Adjutorium nostrum in Nomine Domini,* & Conventus respondeat. *Qui fecit Cælum, & Terram,* ac deinde omnes pariter egrediantur. Qui sero ad hanc observantiam veniens introire velit nullam spectet Prælati, aut Præsidentis licentiam.

2. Si vero aliquis collationi non interfuerit, nec

nec biberit eum communitate, & cum benedictione, & venia Superioris, posteaque bibere voluerit, postulet a Majori licentiam, & collationem, seu observantiam in ea bibendi cum benedictione, compleat & merito.

C A P U T I X .

De Cibo.

1. Hora competenti ante prandium, vel coenam pulsatur a Vicario ad primum signum conventuale Cymbalum, quo audito conveniant omnes Fratres ad Vestibulum Refectorii, seu locum qui dicitur *De profundis* suas undequaque sedes habentem, ubi si lavacrum extiterit debito ordine manus abluant, ac denique sedent expectantes cum omni modestia, & silentio secundum signum minime dandum, nisi cibus fuerit paratus, illo autem facto surgant omnes, & Prælato, aut eo, qui præest Psalmum *De profundis* incipiente, illum alternis Versibus pro benefactoribus Defunctis proseguantur quo finito Refectorii nolam in signum ingressus Refectorarius pulsatur, cum vero jam intraverint Prælatus signum faciat, atque Hebdomadarius benedictionem inchoat dicens *Benedicite*, & Conventus respondeat *Benedicite*, & proseguantur benedictionem juxta Ritus, & formam Ecclesiæ.

2. Nemo Fratrum in Conventu existentium præter Servitores, Lectorem, Domusque Custodes in prima mensa deficiant, nisi prius obtenta licentia. Quot quot autem remanserint, comedant in secunda, ita ut tertiam facere non liceat. Incepta prima mensa nullus Refectorium ingrediatur absque licentia Prælati, aut qui ejus loco præfideat, non ministretur cibus Majoribus, aut Ministris, qui non apponatur Conventui, nisi Valetudinarii sint, quibus aliqua ciborum, & condimentis diversitas permittitur, vel quibus alias harum Constitutionum Jure fuerit indultum, Frater non mittat cibum ad Fratrem, excepto Prælato, aut de licentia, & permissione illius, ceterum sibi data ex utroquo latere affidenti poterit impartiri.

3. Commendatores Conventum semper in Refectorio comedant, & reficiantur de communi cibo Conventui preparato. Refectorio etiam Infirmarum, atque Hospitum Receptores intersint, nisi assistentia Infirmorum, aut Hospitum eos extra illud comedere cogat, vel aliunde Prælatus ex alia simili causa rationabiliter dispensaverit.

4. Nunquam incipiant comedere Fratres in Refectorio, nisi prævio signo Prælati, neque surgant a mensa, donec prandium, vel coena finiatur, pariterque fiat signum ab ipso. Quod si Prælatus, aut ejus Vicarius non adfuerit dignior ex parte Hebdomadæ Sacerdos signum faciat, si ante finem commestionis Fratrem aliquem urgeat necessitas egrediendi, non id nisi adepta licentia Superioris, dictive Præsidentis exequatur.

5. Dum Fratres comedunt semper unus lector aliquo spirituali, & frugi pabulo mentes eorum reficiat, ne sola fames sumant cibum, sed & aures esuriant verbum Dei. Quid autem legendum sit, Prælatus, aut consuetudo decernat; Regula tamen S. P. N. Augustini omnibus sextis feriis indeficienter legatur, in omnibus

vero lectionibus ita sit Lector assiduus, & in paucis frequens, ut neque eas nimia festinatione interjiciat, neque longo silentio protrahat, sed quantum sufficiat, & paululum quiescat alius: conclusa refectio ad Prælati signum dicat Lector: *Tu autem Domine miserere nobis*, & fratres respondeant: *Deo gratias*, & ad Cymbali pulsationem singuli surgant a mensa. Hebdomadarius autem sibi iterum dato signo a Prælato, incipiat gratiarum actiones, quas proseguatur Conventus juxta eundem Ecclesiæ Ritus.

6. Temporibus, quibus Fratres bis reficiuntur, carnibus utantur diebus scilicet Dominicis, tertiis, & quintis feriis. In sextis vero piscibus & cibo Quadragesimali vescantur, cum exceptionibus tamen superius declaratis, & licet jam in Sabbatis ex præcepto Ecclesiæ a carnibus abstineamus, quia tamen in quibusdam Provinciis, & Regionibus aliquam piam super hoc, vel omnino contrariam consuetudinem novimus, idcirco propter honorem Beatissimæ Virginis Mariæ matris, & Fundatricis nostræ in dictis Regionibus, Provinciis, & locis Fratribus nostris absolute præcipimus, ut in die Sabbati penitus ab omni esu carnium abstineant, aliis denique diebus scilicet feria secunda, & quarta pariter a carnibus temperent juxta usum, & consuetudinem nostrarum Provinciarum in Ordine.

7. Nulli fratri, ubi Conventum habuerimus liceat extra illum comedere, nisi de licentia Prælati, quam raro concedi volumus. Tempore jejunii due portiones ministrentur Fratribus juxta qualitatem temporis, & jejunii, quibus insuper apponatur obsonium ex leguminibus, oleribus, aut victu ejusmodi confectum. Patimur subinde Prælatum eis quidquam aliud adhibere, prout opus esse judicaverit, domusque facultas permiserit, cui item præcipimus, ut in dies Natalis Domini tribusque sequentibus in festo Epiphaniæ, ac triduo Paschatis, & Pentecostes, atque etiam in S. P. N. Nolasci, & Beatæ Virginis Mariæ de Mercede solemnibus in hujusmodi celebritatum honorem portionem duplicem ultra solitam universis Fratribus largiatur, præmittens aliquod edulii genus quo mensam incipiant, & postremo superaddens pulmentum quo illam finiant. Hæc autem Cibariorum ratio (uno prædictorum tantummodo ferculorum adempto) in solemnitatibus etiam Circumcisionis, Corporis Christi, Assumptionis, & Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, triumque nostri Ordinis Sanctorum Raymundi Nonnati, Petri Paschalis, & Armengaudi ab ipso omnino servetur.

8. Nec solis Fratribus hanc præfatis diebus humanitatem fieri desideramus, sed & pauperibus ad Domus nostras accedentibus, quibus non tantum diebus singulis eleemosynam frangendo panem esurientibus cum Propheta, verum etiam in celebritatibus istis largiorem charitatis alimoniam erogari præcipimus.

9. Si Commendatores, seu Prælati Conventum a Refectorio frequenter abserint, vel Fratrum quempiam, sive Præsensentatum, sive Magistrum crebro abesse permiserint officio, & commenda priventur.

De Vestitu.

1. Fratres nostri vestes laneas, & omnino albas semper, & ubique ferant in honorem puritatis Beatissimæ, & immaculatæ Virginis Mariæ Matris nostræ, ac signum interni candoris animi, quem in moribus profiteri tenemur, non lineis, sed lanæ tunica utantur ad carnes nisi in valetudinis gratia Prælatus dispensaverit, reliqua vero interiora indumenta dummodo etiam sint semper, & omnino alba, poterunt esse lanea, lanea, seu pellicia, quibus superindui posse concedimus tunicam laneam usque ad genua honestatis causâ demissam.

2. Superior tunica sit rotunda, & nullatenus pro parte anteriori aperta, & ita longa ut fluat circa plantas pedum, scapularium tantisper sit brevius, cappa tunicæ æqualis: caputium ita breve omnibus esse præcipimus ut pro parte anteriori medium pectoris præmper, aut pene nihil excedat, & cuspis ejus a posteriori vix a cintoric transeat: pars vero, quæ caput operit ita prædicta sit magnitudini congrua, ut facile capiti, vel humeris semper composita adhareat, nec supra dorsum, & scapulas hinc inde præ magnitudine decidat.

3. Frater autem, qui profanis quomodolibet indumentis utatur, & tam interius, quam exterius non omnino albis, aut in materia, forma, vel arte sæculum redolentibus, seu prædictæ Constitutioni adversantibus reclusioni sex mensium, & poenæ gravioris culpæ subiaceat.

4. Omnes Fratres nostri extra domum seu-torio, vel stemmate Ordinis in cappa, seu scapulario, sub poenâ gravis culpæ semper insigniti procedant: Tunicam exteriori subter scapularium præcingant zona nigra ex coiro quam nunquam mutant in laneam, lineam, vel olivatum, nec arte aliqua curiosam, sed sit simplex, & ita longa, ut juxta Scapularii mensuram pendeat.

5. Chirothecas, & ocreas omni tempore, etiam viatoribus interdiciamus, lacerna modo sit penitus alba ad injuriam frigoris, & pluvie propulsandam equitantibus se munire permittimus. Ad operiendum caput etiam itinerantes semper utantur galero nigro, & honesto, & aliud quodcumque sæculare operimentum, quamvis & album maxime vitent.

6. Commendatoribus insuper enixè præcipimus, ut omnibus suis Fratribus tam interius, quam exterius necessaria indumenta suppeditent. Qui autem ab aliquo postulatus concedere recusavit, puniendus veniat in Capitulo Provinciali ad arbitrium Diffinitorii, & Magistri: ipsi tamen, & universis Prælati localibus specialiter præcipimus sub poenâ privationis vocis activæ, & passivæ in Capitulo quamvis sint Præsentati, aut Magistri, & in suo triennio habitum novum, & integrum universis suis conferant Fratribus presbiteris, quam Clericis, & Laicis absque ullo discrimine, neque eos veteri aliqua ratione desituant, de quo Testimonium authenticum sibi a Conventu exhibitum deierant inviolabiliter ad Capitulum, quo eos hanc Constitutionem complevisse probetur: quibus denique similiter injungimus, ut nihil indumenti sibi parare audeant ex bonis Conven-

tus, nisi illud etiam communiter Fratribus dispensaverint sub poenâ privationis officiorum, & vocis activæ, & passivæ.

CAPUT XI.

De Lectis.

1. Ne in lectulis, aut stratis præter naturæ debitum studeamus refoceri deliciis, universis Fratribus constituimus ut nunquam nudi dormiant, Sed tunica, caligis, ac zona præcincti, neque in Dormitorii Cellis, & ubilibet intra claustra cum duobus linteaminibus jaceant, sed uno contenti sint, cum illud habere voluerint, qui autem in prædictis Cellis duo postulariverit aut habere præsumpserit, uno die in pane, & aqua jejnet.

2. Singuli Fratres singulas habeant Cellas in Dormitorio, & quilibet eorum in proprio lectulo singulariter cubet sub poenâ gravioris culpæ minime a Prælo relaxandæ. Tegumentis laneis desuper utantur, & super Cultras feno, vel paleis, & ad summum lana refectas, aut super alia viliora, & asperiora stramina recumbant, cæterum extra Monasterium jacere poterunt, sicut eis fuerit stratum, ne gravamen inferant hospitibus.

3. Nemo excepto Magistro Ordinis habeat specialem locum ubi jaceat separatim a Cellulis Dormitorii, nisi propter rerum Custodiam, ut sunt Commendatores, & Sacrificæ, quibus extra Dormitoria Conventus eorumque Cellarum Ordines in alia peculiari eo tantum sine pernoctare concedimus. Hujusmodi vero Custodes secum habeant honestos Fratres ad custodienda prædicta: Hospitalibus autem secundum Judicium Commendatoris provideatur. Præsentem denique Constitutionem firmiter prohibemus, sub poenâ gravioris culpæ minime relaxandæ, ne Frater aliquis ubi Conventum habuerimus, extra illum pernoctare audeat, quavis ratione, vel causâ.

CAPUT XII.

De Rasura.

1. Fratres Rasuram, & tonsuram Capitis in cunctis non nitorem, aut cultum quin potius abjectionem, & quasi decus reputent. Hinc ergo universis expedit ut eam sibi modeste adhibeant non ad placitum oculi, sed ad contemptum, & humilitatis arbitrium, Rasura itaque sit desuper non modica, neque in omnibus corona æqualis, sed iuxta magnitudinem capitis sic rasâ per circuitum, ut inter ipsam auriumque summitatem tres tantum digitos Capilli desulant. Barba etiam ita abradantur, ut nihil faciei, neque mento proineat.

2. A Pascha usque ad festum omnium Sanctorum habeatur Rasura quintadecima quaque die; alio vero tempore semel tribus hebdomadis, aut juxta consuetudines Provinciarum, ita tamen, ut propter festa solemnia per dies aliquot eam differri, vel præveniri liceat. Ad illam autem ita omnes Fratres indispensabiliter suo ordine cedant, ut nemo tonsorem a communi Rasura, ut in Cella radatur, distrahere possit.

De Infirmis.

1. Nulla sane salubrior Regularibus disciplina, quam manus Domini cum ab ipso tangimur, & corripimur, hæc autem licet de his non sit, quæ ultro eliguntur, aut præcipiuntur ab Ordine libenter tamen excipiatur a Fratribus, ut castigatione hujusmodi in omni patientia, & longanimitate sustinentes, fructum inde cum gaudio reportent, & possideant; Prælati vero ante omnia districtè præcipimus, ut Infirmis Fratribus opportuna, ac debita Sacramentorum collatione provideant summo studio, operaque nitentes, ut quam primum in languorem incidere, vel intra unius ad summum, sive duplicis dici spatium poenitentia susceptione ad secundam post naufragium tabulam confugiant; in gravi deinde vitæ discrimine constituti adhibito (si non sit mortis periculum) medici consilio Sacram Viatici Refectionem percipiant, ac denique instante mortis articulo priusquam sensibus destituantur salutariter extremæ unctionis præsidio muniri contendant.

2. Cunctis Fratribus in Domino commendamus, ut debita Infirmis officia charitatis exhibeant, & maxime Commendatores, quibus ita specialiter incumbit Infirmos recreare, ut citius convalescant juxta Regulam S.P.N. Augustini, unde sub poenâ privationis officii, vocisque activæ, & passivæ eisdem præcipimus ne quovis titulo, vel prætextu necessaria, tam ad victum, quam medicamentum, atque honestum etiam lectulum Fratribus denegare audeant.

3. In Domibus nostris sit Infirmaria, vel locus specialiter deputatus, ubi jaceant, & comedant Fratres ægrotantes, & debiles, huic autem præfici debet unus Frater Presbyter charitate, & prudentia sollicitus, quem obedienter in omnibus adjuvet alius Frater Laicus, aut Clericus: si vero Infirmaria non fuerit, atque Infirmus in propriis Cellis decumbere oporteat, nihilominus Commendator sub eisdem poenis eundem Fratrem Presbyterum, & socium similiter ad ægrotantium curam semper, & ubique designet, ex quibus ille major, hic minor Infirmarius sit, & dicatur, omniaque Infirmorum obsequia simul respectively perficiant; cæterum ut impensis agris Fratribus inservire valeant, & in nullo ministerio ipsis descere sub inflicta poenis Commendatoribus præcipimus, ne dum ægrotis actu ministraverint ratione aliqua illos impediatur, seu quocumque Conventus munere distrahant.

4. Insuper ut prædicatur infirmarius major post ea, quæ opus fuerint ægrotantibus custodire, ac de illis suo tempore providere, locum speciale habeant, ubi universa utensilia, & alia quæcumque pro eorum cura, & recreatione disposita sint, cujus quidem loci duæ sint claves quarum unam habeat Commendator, alteram vero præfatus infirmarius major.

5. Sed ne ibidem custodita dispereant, Commendatori præcipimus sub poenâ privationis vocis activæ, ne inde, vel minimam suppellectilem, aut quidquam aliud extrahant pro Hospitiis, sive alio quocumque fine, vel causâ, neque id dictus permittat Infirmarius. Quod ut firmiter servetur, statuimus, ut hæc omnia Infirmorum bona Infirmarius accurate conscri-

bat in libro speciali quamprimum fuerint illis applicata (ut suo loco dicetur) aut alioquin quovis modo comparata. Quem utique librum Visitator in sua visitatione judicet, & si prædicta bona graviter invenerit a Commendatore dissipata, vel in usus Hospitum conversa, illum ipso facto ab officio absolvat, atque Infirmarium, etiam pro merito permissionis respectively corripiat.

6. Cum Infirmorum solatium sint pia Fratrum visitationes, quibus ad sufferentiam, illiusque mercedem exigantur; idcirco universis Commendatoribus primo subjungimus, ut singulis diebus indispensabiliter omnes suos Infirmos visitent, & cum ipsis non solum Frater sed & Patris, & Pastoris officium exercent; Reliquis autem Fratribus in Christo consulimus, ut hoc frequenter charitatis munus obire non desinant illud Apostoli præferentes: Quis infirmatur, & ego non infirmor?

7. Ægrotantes poterunt vesci carnibus semper de consilio medici, & benedictione Prælati, prout eorum exegerit infirmitas. Nulli Religioso quantumvis male habenti causâ infirmitatis detur licentia exeundi ad Sæcularium Domos, ut ex ea ibidem recreetur; qua de re conscientia Prælatorum onerantur. Si Commendatore infirmari contigerit, in Cella ubi bona domus custodiuntur, poterit curari, Fratris leprosi intra septa sui Conventus seorsim ab aliis medela adhibeatur, quæ si ob Domus angustiam, aliamve legitimam causam inibi exerceri non possit, de licentia Magistri, seu Provincialis ad aliam Domum Ordinis ad hoc idoneam transferatur.

8. Quilibet autem Frater, qui in ægrotationem deciderit per se, vel per aliam personam a Prælo benedictionem postulet ad sui curationem. Qui tandem gravi imbecillitatis incommodo, tenui valetudine non laboraverit, neque ciborum langueat fastidia, jejunia nequam prætermittat, nec specialem querat victum, sed communi refectio subiaceat. Fratres valetudinarii, & senes jam confecti semper, & ubique baculos gestare poterunt, quos reliquis omnino interdiciamus.

CAPUT XIV.

De Minutione.

1. Minutionem quater in anno fieri posse permittimus juxta Textum Canonis de statu Monachorum cap. Cum ad Monasterium: primam in Mens. Septembris, secundam post Natale Domini, tertiam post Pascha, & quartam circa festum S. Joannis Baptiste.

2. Declaramus autem Fratres non teneri prædictis temporibus, aut per annum uti minutione, nisi de consilio Medici, qui vero sine illo voluerit minutionem facere, nequeat eam eligere, nisi in præfatis anni stationibus.

3. Minuti extra Refectorium in Infirmaria comedant, triduoque prout debilitas exigit recreentur. Causa vero minutionis poterunt vesci carnibus, si expedire visum fuerit, exceptis diebus ab Ecclesia prohibitis. Hoc autem tempore minutos choro, & silentio non adstringimus.

De Capitulo Quotidiano.

1. Præcipua totius vite Regularis exercitatio ea est, quam in Capitulis culparum exequimur, ubi nos ipsos de negligentis contra Regulam, & Constitutiones perpetratis humiliter accusamus, & salubriter a Præfato correcti observantiores evadimus. Cum itaque ab observantia, aut omissione hujusmodi Capituli integritas, vel ruina regularis disciplinæ dependeat, capropter univertis Commendatoribus in Christi visceribus, imo sub ejus ira, & indignatione, & sub poena privationis officii, ac utriusque vocis enixe præcipimus, ut ad minus qualibet feria sexta vel opportuniori die cujuslibet hebdomadæ prædictum Capitulum post completionem celebrent.

2. Congregatis igitur Fratribus, & in Capitulo, vel choro ordine suo sedentibus, dicat Præfatus: Benedicite Patres: Dominus sit vobiscum, & omnes paulisper inclinati respondeant, Amen: deinde proponat Fratribus, quibus quantisque officiorum vinculis teneantur orandi pro Sanctissimo D. Papa, & felici statu Ecclesiæ, pro Rege, & Regni prosperitate, pro statu, & Præfatis Ordinibus, pro Benefactoribus ejus vivis, atque Defunctis, & etiam pro captivis, quibus specialiter, ex Instituto adstringimur tam in vinculis, quam in Purgatorio constitutis.

3. Hac itaque monitione præmissa, surgat Præfatus, & dicat: Retribuere dignare Domine omnibus nobis bona facientibus propter nomen Sanctum tuum vitam æternam: Et chorus respondeat, Amen, & subscripti alternis versibus Psalmi recitentur. Psalm. 122.

Ad te levavi oculos meos, qui habitas in Cælis.

Ecce sicut oculi servorum in manibus Dominorum suorum.

Sicut oculi Ancillæ in manibus Domine sue, ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri.

Miserere nostri Domine, miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.

Quia multum repleta est anima nostra opprobrium abundantibus, & despectio superbis. Gloria Patri &c. Psalm. 129.

De Profundis clamavi ad te Domine, Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine, Domine quis sustinebit.

Quia apud te propitiatio est, & propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus, speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, & cōpiosa apud eum Redemptio.

Et ipse redimet Israel ex omnibus iniquitatibus ejus. Requiem æternam &c.

Kyrie eleison, Christe eleison Kyrie eleison. Pater noster.

Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Y. Oremus pro Domino Papa.

R. Dominus conservet eum, & vivificet eum

& Beatum faciat eum in terra, & non tradat eum in manibus inimicorum ejus.

Y. Salvos fac servos tuos, & ancillas tuas.

R. Deus meus sperantes in te.

Y. Requiescant in pace.

R. Amen.

Y. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

O R E M U S.

Omnipotens sempiternæ Deus, qui facis mirabilia magna solus prætende super famulum tuum Papam nostrum, & super cunctas Congregationes illi commissas spiritum gratiæ salutaris: & ut in veritate tibi complaceat, perpetuum ei rorem tuæ benedictionis infunde.

Prætende Domine famulis, & famulabus tuis dexteram cælestis auxilii, ut te toto corde perquirant, & quæ digne postulant assequantur.

Omnipotens sempiternæ Deus miserere famulo tuo Regi nostro cum prole Regia, & dirige eos secundum clementiam tuam in viam salutis æternæ, ut te toto corde perquirant, & quæ digne postulant assequantur, & te donante tibi placita cupiant, & tota virtute perficiant, & Magistrum nostrum Generalem, & Provinciale, & Ordinem nostrum, & nos famulos tuos ab omni adversitate custodi.

Fidelium Deus omnium conditor, & redemptor animabus famulorum, famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum, ut Indulgentiam, quam semper optaverunt piis supplicationibus consequantur, qui vivis, & regnas &c.

4. Hicce peractis Præfatus Novitios omnes egredi faciat a Capitulo, ut liberius possit proponere, arguere, & increpare, quæ ad honestatem, & correctionem Fratrum communitate, vel particulariter viderit expedire. Qua de re ipsi enixe suademus ne vereatur interium singulorum culpas publicas, & graves signanter corripere, neque, ut unius criminis, & rubori parteciat, totam communitatem vaga suspitione commaculet, & Fratribus rerum ignorantibus ansam præbeat male in se invicem cogitandi; quæ enim jure, vel facta sunt publica, si prudenter oporteat ipse reus designatus publica oburgatione reprehendat.

5. Post hæc autem, ut ad iudicium de culpis regularibus, & manifestis defectibus procedatur, & propria accusatione innotescant, quæ Præfatus singula possit salubriter emendare, dicat ipse Fratribus: Dicite culpas: quo audito surgant ordine suo incipiendo ab inferioribus primi, aut secundi Chori juxta dispositionem Præfati, qui prout libuerit inchoare Chorum eligere. Fratresve regulariter vocare poterit. Cum autem Frater steterit ante Præfatum flectat genua, & dicat Pater veniam peto: Præfatus vero: surge Frater, qui surgens, & stans partim inclinatus confiteatur culpas, & se accuset de defectibus manifestis contra Constitutiones, & Regulam, commissis dicendo sic in genere vel alioquin expressius. Quod in omnibus non observo Regulam B. Augustini, nec Constitutiones Ordinis, non custodiendo silentium, nec recitando attentè, & devote horas, & Divinum Officium tarde surgendo, & male legendo, & in essentialibus non obediendo corde, & opere, nec paupertatem Spiritus amando, nec honestè vivendo, nec ferven-

ven-

venter Deum diligendo, ideo dico meam culpam, & peto misericordiam Dei, & vestram.

6. Si vero culpa talis sit, ut nedum verbo, verum etiam opere correctione indigeat, præparet se Frater ad illam, quam Præfatus, seu ille, qui præceperit infligat. Culpas autem, de quibus, & quando in hoc Capitulo se ipsos possint Fratres amplius, & ferventius accusare, vel debeant in Cap. r. Dist. g. declarabimus. Nemo tandem in Capitulo loquatur, nisi culpas dicendo, vel Superiori ad interrogata respondendo, nec alio stante, & loquente præsumat ad loquendum assurgere.

7. Etiam si Novitios ab hujusmodi Capitulis arceamus, non propterea ab hac disciplina eos prorsus excludimus, quin potius desiderantes, ut in ejus tyrocinio hac etiam institutione proficiant illorum Magistro præcipimus, ut in Novitiatu semel quoque in hebdomada cum ipsis, & reliquis professis Clericis indeficienter simile habeat Capitulum, quo simul omnes correctionibus, & humilitate adificet.

8. Finitis vero culpis prosternant se omnes, & dicant, Confiteor Deo: deinde Præfatus stans dicat Misereatur vestri &c. Absolutionem, & remissionem omnium peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens, & misericors Dominus Amen. Deinde surgant omnes, & Præfatus dicat Adjutorium nostrum in Nomine Domini: Qui fecit cælum, & terram, & sic solvitur Capitulum junioribus præcedentibus.

DISTINCTIO QUARTA.

De accedentibus, & quomodolibet recipiendis ad ordinem.

Ad configurandam spiritualement Ordinis ideam ex Institutis, & Votis præcedentibus conceptam jam viva fæxa deligimus, quæ disciplina tum fione pollita, & fraternalis charitatis nequibus apta ad fastigium perfectionis exurgant.

CAPUT I.

De examine vocationis, & qualitatibus nostrum Ordinem ingredientium.

x. Non credere omni spiritui, sed unumquemque probare diligenter, an ex Deo sit, Sanctus Joannes Apostolus monuit, cujus sane documento instructi univertis Commendatoribus constituimus, ut quando aliquis nostrum Ordinem aggreditur, & ejus habitu indui postulat, assumpto secum Magistro Novitiorum vocationem ejus uterque caute, & subtiliter perscrutentur, quo scilicet Spiritu, qua mente regularem vitam eligat, quem sibi finem proponat, num zelo melioris frugis, & ut Deo liberius famuletur, an potius levitate, vel humano aliquo affectu ducatur, vel an seculi inopiam, & aliquas sui status ærumnas effugiat, quæ quidem ab eo prudenter extorqueant.

2. Rursus eum interrogent, quare nostrum potius Ordinem, & Institutum præ ceteris eligat, ubi plane ei arduas nostræ charitatis, & professionis semitas exponant. Ordinis austeritates, & Vota pure, & simpliciter detegant, & quartum præcipue, quo debeat animam suam tradere pro Captivis, usque ad sanguinem, & interitum.

3. Et antequam procedatur ulterius semel, & iterum moneant, ut Sacramentorum frequentia, & simplici observatione Deum pulset, quatenus si expediat hanc sibi voluntatem firmare dignetur; est enim fidelis, & nulli se denegat humiliter postulanti. Interim vero attendant solite an hæc impleat, & quid inoperetur dilatio, quæ in falsa vocatione solet frangere motum in vera tamen urgere ferventius.

4. Sed quia sunt aliqui defectus ita patentes ad sensum, ut ob præstantiam, & decentiam status protinus eos debeamus advertere, nolumus iisdem labentes de vocatione, aliisve defectibus agitari, nec aliquod ulterius de ipsis examens fieri, sed solo primo sensuum judicio depelli, ac omni expectatione vacuos illico a Commendatore dimitti.

5. Unde cunctis sequentibus ingressum nostri Ordinis denegamus cæcis videlicet, vel altero carentibus oculo, aut valde oculorum lumine laborantibus, claudis, gibbosis, graviter deformibus, caduco morbo, seu alio habituali patenti, & æque gravi languentibus, spadonibus, etiam, & habentibus membrum aliquod principale mutilatum, & stolidos demum, & fatuos ab ingressu Ordinis interdicens, præcipientes Commendatoribus sub poena privationis officii, & vocis utriusque, ne alicui de prædictis habitum concedere audeant, nisi aliunde appareat aliqua notabilis Religionis utilitas, quæ honestè vincat deformitatem, aut morbum, simulque cum eo dispensetur in scriptis a Provinciali, vel Generali Magistro.

6. Cum itaque Postulator habitus ab omnibus hujusmodi defectibus, & maculis immunis apparuerit, satisque de vera vocatione fuerit comprobatus, statim mittatur ad examinatores pro hujusmodi negotio a Provinciali deputatos, & eum non semel, sed iterum, & tertio de arte bene legendi latine, de mentis acumine, in genii dexteritate, & quam sit in grammatica sufficiens omni aequitate censeant, qui si illum ita deficientem ingenio, & latinitate reperiant, ut non eam sufficientiam calleat literarum, qua ad Sacros Ordines postulat Concilium Tridentinum, ipsum omnino reprobent, si autem habilem invenerint iusto iudicio suscipiant. Quam utraque censuram non solum Præfato deferant, sed etiam Capitulo Conventus veraciter exponant, quo circa eorum conscientias strictissime oneramus. Cum Proceribus autem, & viris perillustribus, aut magnis fortunæ bonis, seu arte aliqua insigni pollentibus unde commodum ingens Religioni proveniat poterunt dispensare Magister, aut Provincialis in scriptis, & non aliter de exacta grammaticæ sufficientia, itaut sit satis non dubium specimen proficiendi tempore, quod superstit ad Sacros Ordines suscipiendos.

7. Admissa igitur a Conventu hujusmodi approbatione Examinatorum, eligatur ab eodem per suffragia secreta unus Frater idoneus prudentia, & fidelitate commendabilis, qui sub nomine informantis procedat ad informationem de moribus, & vita, & omnibus aliis conditionibus, quas juxta Decreta Pontificum, & Constitutiones nostras habere debet quicumque accedit ad Ordinem, pro quo munere fideliter obeundo, præter poenas gravissimas, quibus infra constringitur jurare, ulterius volumus præfatum informantem in manibus Præfati se id per.

peracturum secundum Deum, & propriam conscientiam.

8. Huic ergo sic iure, & fidelitate munito Prælatus cum Conventu præbeat commissionem cum interrogatorio a se, & duobus, & aliis de Capitulo subscriptam, & pariter signatam, ac omni juris auctoritate publice roboratam. Ipse vero informans non statim procedat ad inquisitionem publicam, sed honori consulens, ac decori Parentum, & Consanguineorum, prius cum discretione, ac silentio cuncta interroganda serventur, in quibus, si aliquod impedimentum sufficienti, & timorata personarum attestazione sibi revelatum fuerit ab omni statim inquisitione recedat. Sin autem nihil invenerit receptioni contrarium, publicam informationem aggre diatur ante, vel post ipsam receptionem juxta diversitatem personarum, ut statim dicetur. Quam rite, & debite, quovis tempore factam, ac demum clausam, & signatam Prælo tribuat, & ipse congregato Capitulo referari, & legi faciat, ut de illa censetur an sit bene, vel male confecta, & habitus postulantis ad ingressum agnoscat.

9. De majoribus sexdecim annis semper fiat informatio authentica ante receptionem, nisi periculum sit in mora, in quo casu juxta specialem dispositionem, aut moderationem super hoc Clementis VIII. sufficere volumus prævium juramentum Commendatori præsitum a Postulante, quod nullis impedimentis ex eo singulariter interrogatis sit inhabilis ad nostrum Ordinem ingrediendum, modo ante professionem fiat plenaria informatio de illis.

10. Quod utique juramentum quandocumque fieri contingat semper adnotari præcipimus in libro receptionum Conventus, & a Commendatore subscribi, & pariter a jurante cum duobus Testibus per illum in sua subscriptione relatis, & subscribendis: circa minores autem sexdecim annis, licet sit melius, semper de illis ante receptionem inquirere, nullam tamen præcise informationem præviam, & juridicam, aut juramentum exigimus, nisi inquisitionem secretam, Ceterum probationis tempore illam fieri authenticam, & professionem antecedere præcipimus. Qualitates autem vel impedimenta, que juxta omnia jura, & respectu pro singulis recipiendis, pro essurive examinanda sunt ab informante ita in sequentibus ordinamus.

11. Primo enim inquirat de moribus, & ante acta vita, de Patria, & legitimitate parentum. Quo circa strictissime constituimus, ut Decretum ex Motu proprio S.D.N. Sixti V. exequatur, quod nullus ex Sacrilego, aut incestuoso concubitu usque ad tertium consanguinitatis, aut affinitatis gradum procreatus ad habitum in aliqua Religione admittatur (sub professionis nullitate alibi exprimenda) nisi solummodo in Fratrem Conversum, aut Laicum, omni seclusa ascendendi ad altiorem gradum in Ordine. Alios vero illegitimos, spurios, vel naturales, etiam alias legitimatos pariter ab Ordine prohibemus, nisi prius de illorum vita, & moribus, ac de universis aliis requisitis ad Ordinem fiat accurata discussio, & alioquin receptio illorum ex fide dignis testimoniis universæ Religionis commoda, & utilitati appareat profutura. Quæ de re in Generali, seu Provinciali Capitulo maturatione de liberatione habita, & unanimi Diffinito-

rii Provincialis, vel Generalis consensu, ad habitum approbentur.

12. Nihilominus tamen sic recepti ad gradus, honores, & dignitates Ordinis perpetuo sint inhabiles, nisi a S. Sede Apostolica indulgeantur, poterit autem Diffinitorium Provinciale, aut Generale in Capitulo congregatum, cognita tamen prius, ex expressa in dispensatione specie illegitimitatis, cum iis etiam ad præfatos honores, gradus, & dignitates obtinendas dispensare, præterquam ad Magistratum Ordinis, & Provincialatum; quam dispensationem, & ejus causam authenticè in librum Ordinis referendam esse decernimus. Circa Fratres vero alterius Ordinis an, & quando debeant ad nostrum admitti Cap. 3. seq. specialiter declarabitur.

13. Deinde salubriter in Domino constituimus ne quis ad habitum quacumque ratione, vel causa admittatur, qui originem ducat a Maurorum genere, Saracenorum, Hebræorum, vel etiam Hæreticorum, aut aliorum quomodolibet a fide nostra aberrantium, & propter quam, directe, vel indirecte fuerint a S. Inquisitione puniti, quod tamen sic accipimus, ut Maurorum Illustrium, & Hæreticorum sobolem, eo usque vitemus, donec generationum tractu, vel aliter hæc labe, & nota deleta sit, & habitus fidei firmatus, ita videlicet, ut quod apud vulgus nullam infamiam, aut notam vitilitatis, seu despectionis patiantur, neque eorum affinitates caveant, vel abhorreant aliæ stirpes ingenuæ, reliquis autem supra quartam etiam generationem ingressum ad Ordinem intercludimus, si quomodolibet innotuerit, & non sit penitus abolita eorum infamia, vel labe.

14. Ulterius ab Ordine nostro prohibemus omnino criminosos, vel furto, latrocinio, homicidio, vel quocumque alio simili, aut majori crimine, ejusve publica punitione, jure, vel facto infames. Item si sint conjugati, & a joribus Matrimonii canonice non soluti, si sint, vel fuerint servi, si tenentur ingenti are alieno supra vires facultatum suarum, si reddendis rationibus ita fuerint obnoxii, ut ex hujusmodi causa lis, vel molestia eis jam illata fuerit, vel quam inferri timeatur.

15. Illum insuper, qui ratione abjecti muneris, & officii sit in Republica infamis, qui occulta aliqua infirmitate gravi contagiosa, aut incurabili laboret, qui sit lunaticus, vel ebrius, qui semel a nostro Novitiatu, vel alterius Ordinis fuerit expulsus, vel alias de jure ab ingressu Ordinis quomodolibet sit prohibitus, nullo modo ad habitum nostrum recipiendum esse firmiter constituimus.

16. Si quis autem informans de supradictis omnibus conditionibus, & requisitis examen, non fecerit, vel aliquid in eo negligenter, aut malitiosè prætermiserit, sive contra illa quidquam Prælatus aliquis attentaverit, quocumque tempore id innotuerit, illos voce activa, & passiva omnibusque officiis, dignitatibus, & honoribus perpetuo privatos, & ad hæc in posterum inhabiles declaramus.

17. Comperto igitur pulsantem nullo de præfatis impedimentis, vel aliis hucusque præmissis ineptum esse ad habitum, præcipimus Commendatori, ut si ille futurus sit Laicus, nequeat ipsum inducere, nisi prævia licentia in scriptis Magistri, vel Provincialis sub pœna privatio-

vationis officii, si vero Clericus, servetur consuetudo Provincialium, quando autem Magister, aut Provincialis per se ipsos aliquem ad Ordinem admittere, & inducere constituerint, nunquam id per se solos absolute faciant, nisi de consensu, & suffragiis ejusdem Conventus, ubi prædictum Pulsantem induendum esse decreverint.

18. Sed ut in re tanti momenti omnis adhibeat æquitatis industria, præcipimus universis Prælati sub pœna suspensionis ab officio per sex menses, ut neminem proponere possint Conventui, qui per suffragia admittatur ad habitum nisi prædicte Capitulum singulatim moneri, & citari fecerit omnes Fratres habentes ad hoc suffragium, sequenti vero die eos capitulariter congregabunt sono Cymbali Conventualis post Vesperas, aut Matutinas, vel quando Fratres adesse domi frequenter consueverint, & non aliter ex quibus duas ad minus tertias partes habentium suffragium debere Capitulo interesse firmissime constituimus. Si autem Prælatus aliquid secus fecerit, puniatur ad arbitrium Provincialis, aut Generalis Capituli, tunc autem si major suffragantium pars de admissione consenserit manebit postulans ad habitum approbatus, sin autem omnino repulsus, & nullatenus Conventui amplius proponatur.

19. Quo circa declaramus omnes Presbyteros, & Clericos nostri Ordinis jam Sacris initiatos suffragium habere in præfatis Capitulis receptionis ad habitum, & professionem emittendam. Tertiarii denique utriusque sexus non admittantur ad Ordinem, neque induantur habitu, nisi de expressa in scriptis licentia Provincialis, aut Magistri, & prævia informatione de moribus, & vita, facta, & approbata a præfato Ordinario, & sui Conventus Capitulo.

CAPUT II.

De forma interrogandi Testes ad informationes prædictas.

1. Cum informans juxta prædicta processerit ad interrogationem Testium, istos debet eligere de antiquioribus Populi: unde Novitius, vel suscipiendus ad habitum ortum duxerit, ab ipsisque juramentum exigere, quod in omnibus, de quibus fuerint interrogati, sine aliqua subreptione, obreptione, vel obsecu veritatem ostendant, quos pariter moneant vi juramenti adstringi ad occultos etiam, ignominiososque defectus illius, de quo interrogandi sunt sub pœna perjurii aperiendos. Hac ergo nominatione, & juramento præmissis sic unumquemque interrogabit.

2. Primo ut dicat quam ætatem habeat, & an sit, Consanguineus N. Novitii, vel Postulantis habitum in Conventu N., an inimicitiam, aut similitatem exerceat cum ipso, vel Parentibus ejus, & Avis tam paternis, quam maternis, an eum comprehendat aliqua juris exceptio, qua prohibeatur, ut testimonium reddat de prædicto.

3. Secundo an cognoscat præfatum N. Novitium, aut Postulantem habitum in Conventu N., & sibi noti sint Parentes ejus, & Avi paterni, & materni: an sciat prædictum N. Filium esse legitimum ipsorum, & ut talem vulgo reputatum, & habitum; quod si respondeat esse illegitimum, ulterius de specie illegitimitatis in-

terroget, an sciat esse naturalem, vel spurium, an autem incestuosum, aut Sacrilegum, natumve de ejusmodi Parentibus, & Avis usque ad tertium gradum.

4. Tertio an sciat, & noverit præfatum N. non esse de genere Judæorum, Maurorum, Hæreticorum, aut a S. Inquisitione punitorum, causa Fidei directe, vel indirecte, & tam remote quam proxime, vel in quocumque gradu ducat genus a prædictis, vel ab aliis quomodocumque judiciali nota, punitione publica, jure, vel facto, seu abjecti muneris turpitudine infamibus, qui ut tales dedecore, ignominia, & foeda sobolis macula sint vulgo notati.

5. Quarto an noverit prædictum N. ad ingressum Ordinis esse liberum, & neque servum, neque originem trahentem a servis, neque ligatum vinculo Matrimonii, neque tali illius sponsione, quæ Religionem ingredi prohibeat, an Parentes habeat gravi, vel extrema inopia laborantes.

6. Quinto an sciat præfatum N. esse virtutis studiosum, & pravis moribus non corruptum, neque crimen aliquod perpetrasset, ut furtum, homicidium, aut aliud simile jure, vel facto publicum.

7. Sexto an sciat prædictum N. non contraxisse debitum, quod dissolvere nequeat, nec implicatum esse ratiociniis, quorum causa lis aliqua, vel contentio ipsi possit inferri, aut illata sit, vel quam pariter in Ordinem derivandam fore timeatur.

8. Septimo tandem an illi sit notum præfatum N. bona frui valetudine, nullamque habere infirmitatem occultam, aut contagiosam, quibus omnibus ab informante susceptis, & pariter ratificatis a Testibus, atque ab iis, & informantibus subscriptis, reliquisque de jure servatis claudenda est informatio, & Capitulo Domus præsentanda, ut prædicatur.

CAPUT III.

De non recipiendis Fratribus aliena Professionis.

1. Ut autem de Fratribus aliena Professionis ad nostrum Ordinem suscipiendis specialiter, & expressius maneat declaratum, statuimus, & ordinamus, quod nullus de prædictis cujuscumque qualitatis, aut conditionis extiterit (exceptis Nobilibus Militaribus,) possit ad nostrum Ordinem admitti, quo circa taxatur Magistri Generalis ac etiam nostri Procuratoris Generalis in Urbe potestas, ne unquam ad transitum hujusmodi Fratrum valeant præstare consensum, sub nullitate receptionis, ac etiam Professionis ipso facto, sicut eadem ratione, & ut quisque in sua vocatione contineatur præfatis Magistro Generali, & Urbis Procuratori restringitur eadem potestas prædicte consensum super transitum nostrorum Discalceatorum ad nostre observantia familiarum.

2. Si autem aliquis de prædictis alia via legitime receptus fuerit infra decem annos a sua receptione in Commendatorem nullatenus assumatur, neque in Ordine nostro aliquam administrationem exerceat.

3. Quod si quis Mendicantium, aut quicumque alius de Fratribus antedictis ad Ordinem nostrum, vel familiarum fuerit translatus, & Professionem emisit Regularem, transferri nequeat deinceps.

deinceps a nostro Ordine ad alium absque Sedis Apostolica licentia specialem, & expressam mentionem faciendo de Statuto, & Ordinatione factis a Martino V., ut constat ex ejus Bulla plumbea, & originali, quæ extat Salmantice in qua pariter decernitur irritum esse, & inane quicquid secus scienter, vel ignoranter a quocumque quavis auctoritate fieri contingat.

CAPUT IV.

De potestate, & forma tradendi Habitum.

1. Cum initiare ad Ordinem, & illius habitum tradere sit actus potestativus, proinde ne defectu facultatis sit aliquando irritus, vel inanis præsentis Constitutione declaramus ad habitum conferendum habere canonicam potestatem primo, & immediate Commendatorem Domus ad quem postulator accessit, & ubi capitulariter est admittitur; Magister autem Generalis, & Provincialis, eorumque Visitatores in actuali visitatione, tamquam potestate Superiores simili facultate fruuntur, prævia tamen approbatione Conventus. Vicarium vero Commendatoris ab hoc actu secludimus, quem nihilominus Præsidentibus in Capite concedimus. Verumtamen habitum Laicis, vel Tertiariis conferendi, vel Præsidentibus in Capite, imo neque Commendatori jus aliquod permitimus, nisi de licentia Magistri Generalis, vel Provincialis in scriptis.

2. Admisso igitur postulante, admonendus est a Magistro Novitorum, ut habitum omnino humilem, & interiora indumenta penitus alba, & tunicas laneas sibi præparari faciat cum lectulo, insuper mensula, lucerna, aliisque paucis, & modestissimis utensilibus pro Cellula. Quibus jam paratis, & præstituta die, qua ille induendus est novo homine, & mutandus in virum alterum suadendus est ab eodem Magistro, ut Sacra Confessione, & Communione se muniat ad remissionem omnium peccatorum, quam pro eo die Sicut Paulus V. indulget a Deo impetrandam. Accedente vero hora traditionis habitus, prædictus Magister eum in omnibus ab ipso agendis, & Prælo respondendis sollicitè instruat, totum insuper, & integram habitum prope apponendum curet, quibus vel aliis etiam pro suo munere constitutis, & congregato capitulariter Conventu sono Campanæ in Choro, vel Ecclesia seu alibi etiam sedente Prælo, intrat ipse Magister Novitorum secum duceus induendum, nondum rasum, quem ad Prælati pedes genuflexum statuet. Cum autem ab eo interrogatur quid petis statim ille parum profunde inclinatus respondeat: *Misericordiam Dei, & vestram.* Deinde manens genuflexus, Sermonem, & verba Prælati audiat devote, & attente.

3. Is vero ferventer, & graviter arduam illam viam, quam ingreditur exponat, quam sit difficilis, quam laboriosa, quam ærumnarum, sensibus, & mortificationum tribolis confusa, quam nihil proprie voluntatis includat, non delectias, non requiem, sed famem, sitim, vigiliam, & perpensam inopiam; verum licet initio sit amara, sit tamen usu, & consuetudine, ac Divino subsidio in medio suavior, & tandem in fine felicitior, cum laborantibus in ea brachium eternæ Beatitudinis præparatur.

4. His, & aliis a Prælo expositis, interroget induendum: an velit perseverare in vocatio-

ne sua, vel plus amare sæculum, quam Ordinem eligere? quo respondeat: *Volo amplecti Dei famulatum, & Beatissimæ Virginis Mariæ filium institui, dicat statim Prælo: Dominus, qui incipit, ipse perficiat, & Conventus respondeat: Amen.* Deinde surgit Prælo, & exiit eum, sæculari habitu (pallio videlicet) & interea dicit: *Exuat te Deus veteri homine, cum omnibus actibus suis, Conventus vero respondeat: Amen.* Deinde Prælo sumens habitum Religionis in manus dicat: *Ego auctoritate Domini Nostri Jesu-Christi, & auctoritate Apostolorum Petri, & Pauli, & qua est mihi ab Ordine commissa trado tibi habitum Novitorum Ordinis Nostri in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & respondeat Conventus: Amen.* Quando autem induit Scapularium dicat: *Induat te Deus novo homine, qui secundum Deum creatus est in iustitia, sanctitate, & veritate, & Chorus respondeat: Amen.* Post hæc se prosternente Novitio,

Cantor incipit Hymnum.

Veni Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quæ tu creasti pectora.
Qui diceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, Charitas,
Et Spiritus unctio.
Tu septiformis munere,
Digitus Paternæ dexterae,
Tu rite promissum Patris,
Sermonem ditans guttura.
Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri Corporis,
Virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus,
Ductore sic te prævio,
Vitemus omne noxium.
Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium,
Teque utriusque Spiritum.
Credamus omni tempore,
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis,
Surrexit ac Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

Quo finito dicat Prælo.

¶ Emitte Spiritum tuum Domine, & creabuntur.
R. Et renovabis faciem terræ.
¶ Salvum fac Servum tuum Domine.
R. Deus meus sperantem in te.
¶ Esto ei Domine turris fortitudinis.
R. A facie inimici.
¶ Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
¶ Dominus vobiscum.
R. Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti; da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.

Præterende Domine famulo tuo sæculo renuntiantiam dexteram tuam cælestis auxilii, ut te toto

toto corde perquirat, & quæ digne postulat assequatur. Per Christum Dominum Nostrium. Amen.

O R E M U S.

Adesto Domine supplicationibus nostris, ut hunc famulum tuum benedicere digneris, cui in tuo Sancto Nomine habitum Sacræ Religionis imponimus, ut te largiente, & devotus in Ecclesia persistere, & vitam percipere mereatur æternam. Per Christum Dominum Nostrium. Amen.

Tandem aqua benedicta aspergatur, & ad osculum pacis deferatur a Magistro, atque ultimum locum habeat, tempusque probationis ei designetur a Prælo, juxta decretum Concilii Tridentini Sess. 23. quod est integer annus, ut ipse austeritatem Ordinis, & fratres mores ejus experiantur, & probent de Jure enim Novitius Monasterium ingreditur probaturus, & probandus a fratribus.

5. Si autem pluribus habitum conferri contigerit mutanda sunt in verbis, & Orationibus supradictis quæ rationabiliter mutari debeant. Vestes Novitorum sæculares usque ad tempus eorum professioni præfixum sub custodia fideliter ferventur. Receptio Novitii scribi debet statim in libro speciali receptionibus tantum destinato, relatis anno, mense, die, & hora eadem, & Magistro Novitorum subscribentibus cum duobus aliis fratribus testibus, qui quidem liber in depositum Conventus includatur solertissime servandus ne pereat.

CAPUT V.

De institutione Novitorum.

1. Ut nihil utilius in Ordine quam Novitiorum instructio, ita nihil, aut pondere gravius aut opere difficilius, etenim Novitatus quedam virgultorum novella plantatio est inde ad hortum Domini fructices eliguntur, & furculi de stipitibus sæculi avulsi, ac in domo Domini plantati inferuntur in bonam olivam non sine magno labore, ac industria.

2. Hæc autem sedulo considerantes, & quantum in Domino possumus boni Ordinis fructi providere cupientes inviolabiliter constitutum, ut in qualibet Provincia ab ejus Difinitorio Provinciali inter Capitulum Domus, seu Conventus potiores, & aptiores eligantur in quibus sancte, & pie Novitii nostri omnem Ordinis disciplinam edificant, & regulariter instituantur a suis Magistris, itaut in aliis Conventibus probationis annum nequeant traducere.

3. Cæterum si in aliqua domu ad novitiatum non designata, & assumpta, aliquis recipiatur ad Ordinem, Commendator ejus quamprimum illum transferat ad quamlibet ex Conventibus ad probationem electis, juxta Provincialis arbitrium, quod quidem a Commendatore fieri præcipimus infra unum mensem a receptione sub poena privationis officii.

4. Domus autem Novitorum in hujusmodi Conventibus sit locus segregatus a professorum convictu, ita sane, ut licet fratres Clerici sint etiam intra novitiatum usque ad sacerdotium cum ipsis quoque nolimus Novitios habere commercium, sed ficut hujusmodi Clericos, & Novitios ab omnibus aliis fratribus, speciali clausura

loci separamus, ita ipsos a se invicem propriis Dormitoriis intra Novitiatum dividimus quantum facultas Conventus, & loci amplitudo permiserit. Ad hoc autem utriusque Dormitorii Cella sint numero sufficientes, ne binos in eadem convivere sit necesse, aut lectulos in aliqua duplicari, sed singula singulos habeant, ut profundius silentio, & solitudini studeant, vel gerant spiritualia liberius.

5. In Novitiatu etiam præter alia communia commoda, locus deputetur spiritualibus collationibus habendis, ceremoniis, & Rubricis addiscendis, regularibus pariter disciplinis, & culparum Capitulis exercendis idoneus. Insuper, & Oratorium, in quo nemo aliquid agat nisi id, ad quod factum est, unde, & nomen accepit.

6. Novitiatu semper sit clausus, & ejusque clavem solum habeat Magister Novitorum, aut socius, illique soli, vel Prælo liceat alicui concedere ingressum, si vero ingrediens loqui cum Novitio voluerit, Magistro præsentem, & non aliter alloquatur.

7. Quoad Magistrum Novitorum, pariter, ut supra decernimus, ut in singulis præfatis domibus ab eodem Capitulo difinitorio instituat vir quidem Religiosus, virtute, prudentia, doctrina, moribus, & matura ætate præditus, qui Commendatori sit subiectus in omnibus. Si autem extra Capitulum vacaverit, ad Provinciale pertineat Magistrum Novitorum electio.

8. Hic ergo Magister statim, ac Novitii in locum novitiatu introducti fuerint, eis prudenter suadeat, ut per Generalem omnium peccatorum confessionem totius ante acta vitæ conscientiam diluant præstantiam illis Religiosæ vocationis aperiat, & Dei vocantis misericordiam, qua eos dignatus est a sæculi laqueis, & vanitatibus eripere pio sermone non sileat. Illos regula, & Constitutionibus informet, & ad perfectam votorum observantiam inducat: Præcipua vero ad ardentissimam nostri instituti, & quarti voti charitatem, ut paulatim eos conformes faciat Imagini filii Dei, & exemplum dilectionis ejus ipsorum cordibus ingerat, obedientiam eis laudet, paupertatem extollat. Pudicitiam puris verbis insinuet, & pietatem erga proximum Deo dilectissimam referat, ut singulis votorum virtutibus eorum mens, & anima ferveat.

9. Inter hæc omnia Catechismum Christianæ disciplinæ sæpius eis in doctrina sana, & patienter exponat, humilitatem cordis eos habere doceat, & frequenter, pure, & lacrimabiliter cum integritate, & pudore confiteri, & celestem panem exurire, & ante sumptionem in oratione, & peccatorum assidua deploratione se exercere, ut ad Eucharistiam diebus *Difinitis*, 1. Cap. 7. constitutis accedant, confessiones eorum solum audiat Magister. Si tamen Prælo aliter expedire judicaverit, ad alios confessorios virtute, zelo, & prudentia probatos, ducere poterit, si quæ Novitius iusta de causa petierit alium confessorium superior teneatur illum dare.

10. Ulterius debent instrui Novitii ad orationem mentis, & oris quotidie agendam, ad quam Magister typum, ordinem, & tempus prescribat, eosque pariter instituat ad conscientiam sæpius in die discutendam, libros Mysticæ Theologiæ devotos, & spirituales apud se retinere, & crebro legere studeant, ut in eis scientiam